

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์เมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์” โดยค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องผู้วิจัยที่ได้ทำการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัยประกอบด้วยทฤษฎีดังต่อไปนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์” ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) โดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field study) จากพระสงฆ์เมืองเชียงใหม่ และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In Depth Interview) โดยใช้วิธีเชิงสำรวจ (Survey Statistics) ซึ่งศึกษาจากกลุ่มพระสงฆ์ ในเมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์” ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

ก. เชิงปริมาณ

๑) ประชากร คือ พระสงฆ์ ที่อาศัยอยู่ภายในเขตการปกครองคณะสงฆ์ ในตำบลเมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ โดยมีจำนวน ๒,๓๔๐^๑

๒) กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระสงฆ์ ที่อาศัยอยู่ภายในเขตการปกครองคณะสงฆ์ในเมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ จำนวน ๓๔๒ รูป โดยหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

^๑ สำนักงานกองเลขาฯ เจ้าคณะอำเภอ เมืองเชียงใหม่ “เอกสารสำรวจประชากรวัด” ปี ๒๕๕๔

จากการใช้สูตรคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane)^๒ ที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๕ หรือ ร้อยละ ๙๕ ดังนี้

สูตรคำนวณขนาดกลุ่มประชากรตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ในกรณีที่ทราบจำนวนประชากร คือ

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N คือ ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย
 e คือ เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{๒,๓๙๐}{๑ + ๒,๓๙๐(๐.๐๕)^2} \\ n &= \frac{๒,๓๙๐}{๑ + (๒,๓๙๐ \times ๐.๐๐๒๕)} \\ n &= \frac{๒,๓๙๐}{๑ + ๕.๙๗๕} \\ n &= \frac{๒,๓๙๐}{๖.๙๗๕} = ๓๔๒ \# \end{aligned}$$

จากการใช้สูตรคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) โดยมีประชากรเป็นพระสงฆ์ จำนวน ๒,๓๙๐ รูป จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๔๒ รูป และใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)^๓ เพื่อสุ่มตัวอย่างพระสงฆ์แต่ตำบลคณะสงฆ์ ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างของพระสงฆ์ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำแนกตามเขตและตำบล

ที่	เขต/ตำบล	ประชากร(รูป)	กลุ่มตัวอย่าง(รูป)
๑.	เขต ๑ (หรือ) หัวบัวสกลจงศรี	๒๕๐	๓๐
๒.	เขต ๒ (หรือ) หัวบัวสกลหัวช่วง	๒๖๓	๓๐
๓.	เขต ๓ (หรือ) หัวบัวสกลเชียงยืน	๒๓๕	๒๕

^๒สุวริย์ ศิริโกศาภิรมย์, การวิจัยทางการศึกษา, (ลพบุรี:ฝ่ายเอกสารการพิมพ์สถาบันราชการัญ เทพสตรี, ๒๕๔๖), หน้า ๑๒๙-๑๓๐

^๓ธานินทร์ ศิลป์จารุ, การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS, พิมพ์ครั้งที่ ๙, (นนทบุรี : บริษัท เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด, ๒๕๕๑), หน้า ๕๕.

ตารางที่ ๓.๑ แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างของพระสงฆ์ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่
จำแนกตามเขตและตำบล (ต่อ)

ที่	เขต/ตำบล	ประชากร(รูป)	กลุ่มตัวอย่าง(รูป)
๔.	เขต ๔ (หรือ)หัวบัวสถาปนาแดง	๙๕	๒๐
๕.	เขต ๕ (หรือ)หัวบัวสถวัดอินท์	๖๔	๒๐
๖.	ตำบล(หรือ)เอียงยางล่อ	๒๒๐	๒๕
๗.	ตำบล(หรือ)เอียงกาต้าย	๒๔๒	๓๐
๘.	ตำบล(หรือ)เอียงวัดขาว	๙๙	๒๐
๙.	ตำบล(หรือ)เอียงกาตเท่า	๒๕๘	๒๐
๑๐.	ตำบล(หรือ)เอียงเมืองลาบ	๑๐๓	๑๕
๑๑.	ตำบล(หรือ)เอียงกาตฟ้า	๑๗๑	๑๕
๑๒.	ตำบล(หรือ)เอียงยางเกียง	๑๑๖	๑๕
๑๓.	ตำบล(หรือ)เอียงเมืองลั้ง	๒๑๑	๒๐
๑๔.	ตำบล(หรือ)เอียงเมืองแซม	๒๓๗	๒๐
๑๕.	ตำบล(หรือ)เอียงหนองกุง	๕๐	๑๐
๑๖.	ตำบล(หรือ)เอียงเมืองบันกลาง	๑๙๙	๒๐
๑๗.	ตำบล(หรือ)เอียงเมืองบาด	๓๓	๔
๑๘.	ตำบล(หรือ)เอียงเมืองขอนแก่น	๓๐	๓
รวม		๒,๓๙๐	๓๔๒

ข. เชิงคุณภาพ ผู้ที่ให้ข้อมูลสำคัญต่อการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง“ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์เมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์” ผู้วิจัยได้กำหนดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ทั้งหมด ๕ ท่าน ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องกับประเด็นที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์เมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยจะได้สัมภาษณ์ สมเด็จพระญาณสังวร เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะเขต เจ้าคณะตำบล และเลขานุการสมเด็จ จำนวน ๕ รูป ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. สมเด็จพระญาณสังวร (เขมจารี)	ตำแหน่ง	สมเด็จพระญาณสังวร
๒. พระครูบาอภัย (คัมภีระ)	ตำแหน่ง	เจ้าคณะอำเภอ
๓. พระครูบาสาม (โชติโก)	ตำแหน่ง	เจ้าคณะเขต
๔. พระครูบาอินท (ญาณธรรมโม)	ตำแหน่ง	เจ้าคณะเขต
๕. พระครูบาทิป (อุตตโม)	ตำแหน่ง	เลขานุการ เจ้าคณะอำเภอ

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์” ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีขั้นตอนลักษณะและการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

๓.๓.๑ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม

- ๑) ศึกษาหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ โดยทั่วไป จากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เคยมีผู้ดำเนินการวิจัยเอาไว้
- ๒) กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
- ๓) กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- ๔) สร้างเครื่องมือ
- ๕) นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
- ๖) นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
- ๗) ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือการวิจัย
- ๘) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

๓.๓.๒ ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือสำหรับการแจกแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยแยกเป็น ๒ ส่วน คือ

๑) แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์” ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงใหม่ รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงใหม่ ภูมิลักษณ์ ๖ ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)^๔ มี ๕ ระดับ รวมทั้งหมดมี ๓๐ ข้อ แบ่งออกเป็นดังนี้

๑. ด้านการปกครอง มีคำถามทั้งหมด ๕ ข้อ
๒. ด้านการศาสนศึกษา มีคำถามทั้งหมด ๕ ข้อ
๓. ด้านการศึกษาสงเคราะห์ มีคำถามทั้งหมด ๕ ข้อ
๔. ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา มีคำถามทั้งหมด ๕ ข้อ
๕. ด้านการสาธารณูปการ มีคำถามทั้งหมด ๕ ข้อ
๖. ด้านการสาธารณสงเคราะห์ มีคำถามทั้งหมด ๕ ข้อ

มีระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- | | | | |
|---|---------|-------------------------|------------|
| ๕ | หมายถึง | มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ | มากที่สุด |
| ๔ | หมายถึง | มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ | มาก |
| ๓ | หมายถึง | มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ | ปานกลาง |
| ๒ | หมายถึง | มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ | น้อย |
| ๑ | หมายถึง | มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ | น้อยที่สุด |

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของพระสงฆ์ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงใหม่ ภูมิลักษณ์

๒) แบบสัมภาษณ์

การวิจัยเรื่อง“ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงใหม่ ภูมิลักษณ์” ผู้วิจัยได้สร้างแบบเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

- ๑) เป็นการส่งเสริมคณะสงฆ์เมืองเชียงใหม่ มีประสิทธิภาพในการบริหารกิจการ
- ๒) เป็นการเป็นแนวทางในการพัฒนาให้พระสงฆ์ มีประสิทธิภาพในการบริหารกิจการ
- ๓) เป็นการแนวทางในการแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการบริหารกิจการคณะสงฆ์
- ๔) เป็นการแนวทางเกี่ยวกับ การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสงฆ์ ในเมืองเชียงใหม่ ภูมิลักษณ์ มาประยุกต์ใช้ให้มีประสิทธิภาพ

^๔ธำนิษฐ์ ศิลป์จารุ, การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS, พิมพ์ครั้งที่ ๙, (นนทบุรี : บริษัท เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด, ๒๕๕๑), หน้า ๑๓๙-๑๔๐

๓.๓.๓ การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นมาจากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ โดยมีขั้นตอนลักษณะและการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

๑. ศึกษาหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์จากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เคยมีผู้ดำเนินการวิจัยเอาไว้

๒. กำหนดกรอบ แนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

๓. กำหนดวัตถุประสงค์ ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย โดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๔. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ ท่าน ประกอบด้วย

๑) พระมหาโยตะ ปยุตโต ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา หน่วยวิทยบริการวัดไร่ขิง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒) พระปลัดสามารถ ธมฺมธำโร ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา หน่วยวิทยบริการวัดไร่ขิง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓) ผศ.ดร.ธัชชนันท์ อิศรเดช ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔) ผศ.ประสิทธิ์ ทองอุ่น ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา หน่วยวิทยบริการวัดไร่ขิง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕) อ.ดร.ยุทธนา ปราณิต ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถามรูปแบบของแบบสอบถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามและ วัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) โดยได้ค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๕ ขึ้นไปทุกข้อ

๕. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับพระสงฆ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๐ รูป เพื่อหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha coefficient) ตามวิธีการของ ครอนบาค (Cronbach)^๕ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๒๕๘

๖. นำแบบสอบถาม ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสนอต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบ และจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์ ได้นำไปสัมภาษณ์แบบปลายเปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

๑. ผู้วิจัยของหนังสือจาก มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงเจ้าคณะผู้บริหาร เลขาสมเด็จพระราชาคณะ พระครูบาทีป วัดเชียงแล เมืองเชียงตุง เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม และขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าคณะผู้บริหาร เลขาสมเด็จพระราชาคณะ พระครูบาทีป วัดเชียงแล เมืองเชียงตุง เพื่อขอความร่วมมือไปยัง พระสงฆ์ที่อยู่ในปกครองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลคืนด้วยตนเอง

๔. เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน ๓๔๒ ชุด คิดเป็น ๑๐๐%จึงตรวจสอบความ สมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

๕. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๕.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

๑. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ความถูกต้อง ในการตอบแบบ สอบถามแล้วนำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์และถูกต้องเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการบันทึก คะแนนแต่ละข้อของแต่ละคนลงในแบบลงรหัส (Coding Form)

๒. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่ม ตัวอย่างและพรรณนา ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพ เมียนมาร์ สถิติที่ใช้ คือ ข้อมูลทั่วไปใช้ค่าความถี่ (Frequency), ร้อยละ (Percentage) และของ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

^๕Cronbach, Lee J. *Essentials of psychological testing*, 4th ed., (New York: Harper & Row), 1971

๒) ระดับความคิดเห็นใช้สถิติการวิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนน จากการตอบแบบสอบถามของพระสงฆ์ ในเมือง เชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์

๓) แปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์ ๕ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๔.๕๐ – ๕.๐๐ หมายความว่า มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๕๐ – ๔.๔๙ หมายความว่า มาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๕๐ – ๓.๔๙ หมายความว่า ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๕๐ – ๒.๔๙ หมายความว่า น้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๐๐ – ๑.๔๙ หมายความว่า น้อยที่สุด

๔) การเปรียบเทียบการบริหารกิจการของคณะสงฆ์ในพื้นที่เขตการปกครอง คณะสงฆ์เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ โดยจำแนกตาม สถานภาพ อายุ จำนวนพรรษา วุฒิการศึกษาสามัญ วุฒิการศึกษาทางธรรม ตำแหน่งพระสงฆ์ วิเคราะห์ โดยการทดสอบค่าที่ ทดสอบค่าเอฟ (F-test) หรือความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) สำหรับตัวแปรที่มี ๓ ค่าขึ้นไป เมื่อพบมีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๕) ข้อคำถามปลายเปิดที่แสดงวิธีการนำหลักธรรมมาใช้ ปัญหา และอุปสรรค และข้อเสนอแนะวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Technigue) ใช้วิธีหาค่าความถี่ และร้อยละ

๓.๕.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยได้ทำการจัดกลุ่มข้อมูลตามสาระสำคัญของประเด็นการสัมภาษณ์ที่กำหนดไว้ (Data Grouping) จากนั้นจะทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Technigue) ตามโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตของผู้วิจัย